

พระพิโรธแห่งรัก ของพระเจ้า

ความสอดคล้องระหว่างความรัก
และพระพิโรธของพระองค์

เกรแฮม แม็กซ์เวล

มอริส ดี.ลิววิส

เอฟ.ที.ไรท์

เกรี ฮัลควิสท์

แม้ว่านกระสาบนฟ้ายังรู้จักเวลา
กำหนดของมัน...แต่ประชาชนของ
เราไม่รู้จักคำตัดสินของพระเยโฮวาห์
เยเรมีย์ 8:7 (TKJV)

โลกของชาวคริสเตียน สอนว่าพระเจ้าทรงอดกลั้นต่อมนุษย์ผู้กระทำความบาปอย่างถึงที่สุด จนกระทั่งเมื่อความอดทนของพระองค์สิ้นสุดลง พระองค์จะทรงกริ้วพวกเขาด้วยพระพิโรธ และพวกเขาจะได้รับการลงโทษ ช่างเป็นเรื่องที่น่าเศร้า แต่ความจริงคือ พระเจ้าไม่เคยรักคนบาปน้อยลงเลย... ไม่เลยแม้สักนิดเดียว

มนุษย์ไม่เข้าใจถึงการพิพากษาของพระเจ้าได้ ท่านเปาโลได้กล่าวสรุปไว้ว่า “โอ พระปัญญาและความรอบรู้ของพระเจ้านั้นล้ำลึกเท่าใด คำตัดสินของพระองค์นั้นเหลือที่จะหยั่งรู้ได้”¹ หรือท่านโยบที่ถามว่า “ท่านจะหยั่งรู้ความลึกลับของพระเจ้าได้หรือ”² และ ท่านอิสยาห์ตั้งข้อสังเกตว่า “เพราะความคิดของเราไม่เป็นความคิดของเจ้า ทั้งทางของเจ้าไม่เป็นวิถีของเรา”³

---

¹ โรม 11:33

² โยบ 11:7

³ อิสยาห์ 55:8

และวิธีการที่ดีที่สุดที่พระเจ้าทรงจัดการกับมนุษย์ที่กระทำผิด คือ őrัน และปฏิเสธพระบัญญัติของพระองค์นั้น คือ การที่พระองค์ได้ทรงสำแดงที่กางเขนของพระเยซู ณ ที่นั้น พระองค์ทรงเป็น “ผู้ยกบาปผิดของมนุษย์”⁴

ความหมายของ “ผู้ยกความบาปผิด”

ภาพทางซ้ายคือ “พระที่นั่งแห่งพระกรุณาธิคุณ”

ที่มีทองคำบริสุทธิ์คลุมทับหีบพระสัญญา ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระเยซู เยชูทรงเป็น “พระที่นั่งแห่งพระกรุณาธิคุณ” ที่ปกป้องพระบัญญัติสิบประการ ที่ซึ่งบนนั้น พระโลหิตแห่งการเสียสละได้ถูกปะพรมเพื่อลบมลทินบาป และการลบมลทินบาปคือสิ่งที่ “พระที่นั่งแห่งพระกรุณาธิคุณ” ได้ทรงกระทำเพื่อเรา คือ สิ่งที่ค้นตามจับด้านหนึ่งของพระที่นั่งแห่งพระกรุณาธิคุณ หมายถึง กฎบัญญัติ และอีกด้านหนึ่งหมายถึงพระโลหิต

เรื่องของ กษัตริย์ดาวิด

ครั้งหนึ่งในดินแดนอิสราเอลมีกษัตริย์องค์หนึ่ง ชื่อกษัตริย์ดาวิด พระองค์ได้เป็นชู้กับภรรยาของนายทหารผู้หนึ่ง และเพื่อปกปิดและแก้ปัญหานั้น พระองค์ได้ทรงวางแผนอย่างแยบยลโดยการส่งเขาไปตายในสนามรบ แต่ปุ่ของนางเบ็ธชีบา ชื่ออาฮีโธเฟล ซึ่ง

---

⁴ 1 ขอห์น 2:1,2

อาจจะเป็นผู้ที่มีอิทธิพลและฉลาดที่สุดในอิสราเอลได้กลายมาเป็นศัตรูตัวฉกาจ และวางแผนที่จะปลงพระชนม์กษัตริย์ดาวิด

แต่เมื่อกษัตริย์ดาวิดทรงพระกรรแสงสำนึกในความผิดของพระองค์อย่างขมขื่น และทรงประกาศว่าพระองค์สมควรได้รับโทษประหาร แต่กษัตริย์ดาวิดกล่าวว่า “พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ทรงอภัยความผิดของท่านแล้ว” พระเจ้าจะทรงเป็นผู้จัดเตรียมแผนการไถ่บาป

ต่อให้ตั้งจุมกหัก เลือดกลบหน้า ทั้งถอนขนหนวดเครา

เมื่อศัตรูของกษัตริย์ดาวิดปรารถนาที่จะกระทำต่อกษัตริย์ดาวิดด้วยการต่อให้ตั้งจุมกหัก เลือดกลบหน้า ทั้งถอนขนหนวดเครา ถ่มน้ำลายรดใส่ อัดเจาจนนม... ผู้ไถ่โทษของเขา ทรงเป็นพระที่นั่งกรุณาของเขา จะยืนอยู่ระหว่างกลาง และรับการตีซ้ำเอง ในที่สุดพระเยซูทรงรับเอาการตบตี และที่กางเขน พระองค์ทรงรับความเกลียดชังที่คนมีต่อเราด้วย

ในทุก ๆ การลงโทษใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นนั้น พระองค์ได้ทรงประสบมาก่อนหน้าเรา และรวมทั้งการกระทำใด ๆ ทั้งปวงที่มนุษย์กระทำ ล้วนมาจากพระองค์ก่อนทั้งสิ้น เช่นเดียวกับการพิพากษาการลงโทษ พระองค์ทรงเป็นผู้ที่รับเอาไว้แทนเรา เช่นเดียวกับการสาปแช่ง การว่ากล่าวตีสอน การประหารก็เพื่อปกป้องเราจากความเจ็บปวด “พระเจ้าทรงกระทำพระองค์ให้เป็นบาปเพื่อเรา”⁵ “ท่านแบกความเจ็บไข้ของพวกเรา และหอบความเจ็บปวดของเราไป... บาดเจ็บเพราะความทรยศของเรา บอบช้ำเพราะบาปผิดของเรา” หนังสืออิสยาห์ 53:4,5 แต่ถ้าเรายังปฏิเสธพระองค์

---

⁵ 2 โครินธ์ 5:21

พระองค์ก็ทรงจำยอมที่จะต้องหลีกหนีไปจากเราและเราก็ต้องเป็นผู้รับผลของบาปด้วยตัวของเราเอง

ตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุดได้แก่พระโอรสสองพระองค์ของกษัตริย์ดาวิด แอมนอนที่ข่มขืนน้องสาวของตนเอง และอับซาโลมได้ฆ่าแอมนอนน้องชายเพื่อแก้แค้น

“กษัตริย์ดาวิดได้ละเลยที่จะใช้กฎหมายลงโทษแอมนอน และเพราะการกระทำที่ไม่ซื่อสัตย์ในฐานะพ่อและกษัตริย์ รวมถึงความไม่สำนึกผิดของบุตรชาย พระเจ้าได้ทรงอนุญาตให้เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น ตามผลของมัน และไม่ได้ทรงยับยั้งอับซาโลมเมื่อใดก็ตามที่พ่อแม่หรือเจ้าผู้ปกครองนครไม่ทำตามหน้าที่ในการลงโทษความผิด พระเจ้าจะทรงจัดการด้วยพระองค์เอง ซึ่งพระหัตถ์ที่ทรงปกป้องจะทรงละออกจากตัวแทนแห่งความชั่ว เพื่อปล่อยให้เกิดผลลัพธ์ของเหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้บาปลงโทษบาป”⁶

ผู้เขียน ซี เอส ลูอิส (ผู้เขียนซีริส่นาร์เนีย) ได้กล่าวว่า ในที่สุดปลายของโลกจะมีบุคคลเหลืออยู่สองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งจะพูดว่า “ขอให้ทุกสิ่งบังเกิดขึ้นตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด” และ อีกกลุ่มหนึ่งที่พระเจ้าจะทรงตรัสว่า “จงบังเกิดขึ้นตามที่ใจเจ้าปรารถนา” นี่คือ พระพิโรธแห่งรักของพระเจ้า คือ ให้คนบาปได้รับผลจากการกระทำของตนเอง

---

⁶ บรรพชน และ ผู้เผยพระวจนะ, เอเลน จี ไวท์ p. 728

เรื่อง พ่อที่น่าอัศจรรย์ (ผู้ใจป่า)

พระเยซูคริสต์ได้ทรงแสดงให้เห็นถึงความจริงที่มหัศจรรย์เกี่ยวกับพระบิดาของพระองค์จากเรื่องพี่น้องสองคน ในขณะที่พี่ชายคนโตขยันทำงานตัวเป็นเกลียว แต่น้องชายคนเล็กกลับรักสนุกเที่ยวเล่น เตรี่เตร ในขณะที่พ่อแก่ชราลงทุกวัน และในไม่ช้าทั้งสองคนจะได้รับทรัพย์สมบัติเป็นมรดก⁷

แต่น้องชายคนเล็กเริ่มที่จะหมดความอดทนรอไม่ไหว จนอยู่มาวันหนึ่งเขาถึงขนาดพูดกับพ่อโดยอ้อมว่าอยากให้พ่อตายเสียไว ๆ “พ่อแบ่งทรัพย์สมบัติส่วนของข้าให้เดี๋ยวนี้ ข้าอยากออกไปใช้ชีวิตผจญโชคข้างนอก” เจ็บปวดใจเป็นอย่างมาก แต่เนื่องจากความรักลูก จึงตกลงยอมทำตามที่ลูกขอ แม้ว่าจะดูเหมือนโง่เขลาแต่ก็จำยอม และแล้ววันที่ลูกคนเล็กจะต้องจากไปก็มาถึง หลังจากการร่ำลา พ่อก็ได้แต่มองดูด้วยความหวังใยในขณะที่ลูกเดินห่างไกลออกไป

บุตรชายคนเล็กของเศรษฐีเดินทางไปยังเมืองใหญ่ซื้อหาความสุขใส่ตัว คบหาแต่เพื่อนเที่ยวเตร่ไปวัน ๆ จนกระทั่งเขาใช้เงินจนหมดเกลี้ยง และแล้วช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากก็มาถึง เขาหางานทำไม่ได้ จนกระทั่งในที่สุดในขณะที่เขากำลังคุ้ยขยะเพื่อหาเศษอาหาร เขาได้ตัดสินใจเดินทางกลับบ้าน คิดในใจว่าหากหางานเป็นลูกจ้างได้เขาจะเริ่มเก็บเงินและหาทางใช้คืนพ่อ

ในขณะที่เขาใกล้ถึงบ้าน เขาจำได้ว่าคุณพ่อได้ให้เงินเขามากถึงครึ่งหนึ่งของเงินที่ครอบครัวสะสม ตอนนี้คุณพ่อคงลำบากอยู่เฉย ๆ ไม่ได้คงต้องช่วยพี่ทำงานหาเงิน แม้ว่าท่านจะชรามากแล้ว เขาสำนึกถึงความผิดหลายอย่างที่เขาเกิดขึ้นจากความเห็นแก่ตัวของเขาจนเกือบจะทำให้เขาล้มเลิกการเดินทาง

---

⁷ ลูคา 15

ลูกชายคนเล็กแทบไม่อยากจะเชื่อหูของตนเอง

แต่เมื่อเขาเดินใกล้บ้านเขาเกือบจะ

หันหลังกลับ เมื่อเขาเห็นพ่อเรียก

ชื่อเขาและกำลังวิ่งมาหาพร้อม

กางแขนสองข้างออกรับเขา

ตะโกนพูดว่า “โอ้ ลูกรัก ๆ

พ่อคิดว่าลูกตายไปแล้ว แต่

นี่ลูกกลับมาหาพ่อ วันนี้พ่อดีใจเหลือเกิน” บุตรชายแทบไม่เชื่อหู พ่อรีบพาเขาเข้าประตูด้านข้างของบ้านเพื่อรีบเปลี่ยนเสื้อผ้าชุดดี ๆ ให้สวมใส่ก่อนที่คนงานในบ้านจะมาเห็น พ่อพูดว่า จะไม่มีลูกของพ่อคนไหนที่จะกลับบ้านมาในสภาพเหมือนคนจรจัด พ่อพูดพร่ำไม่หยุดถึงจดหมายที่พ่อเขียนหาเขาทุกฉบับ ที่ขอร้องให้เขากลับบ้าน เขาไม่มีเวลาบอกพ่อถึงเรื่องแผนการขอเป็นลูกจ้างของพ่อเพื่อชดใช้หนี้ เพราะพ่อตอนนี้กำลังเรียกญาติแต่ละคนให้มาชุมนุมเพื่อฉลองใหญ่การกลับบ้านของเขา ช่างเป็นเรื่องที่น่ายินดี พ่อคือ พ่อผู้ร่ำรวยความรักและการให้อภัย

ส่วนพี่ชายคนโต

แต่เรื่องยังไม่จบที่ตรงนี้ เพราะเมื่อพี่ชายได้ยินเสียงดังอีกทีก็ศึกโครมจากในบ้าน และเมื่อรู้ว่าอะไรเกิดขึ้น น้องชายของเขาได้กลับมา และงานเลี้ยงภายในบ้านก็เพื่อฉลองการกลับบ้านของเจ้าน้องชาย “เดี๋ยวก่อนนะ พ่อ” เขาบอกกับพ่อ เสียงดังลั่นจากปากของพี่ชาย “ผมทำงานเหนื่อยตัวเป็นเกลียวเป็นเวลาหลายปี เพื่อให้กิจการของเราเจริญก้าวหน้าแต่ไม่เคยมีใครเคยคิดที่จัดงานฉลองให้ผม แต่นี่น้องชายที่ทำให้พ่อ

เสื่อมเสียชื่อเสียง ไม่เคยเคารพพ่อ ดุด่าว่าพ่อ แถมยังปกปิดทรัพย์สินเงินทองที่พ่อเก็บมาด้วยความยากลำบากไปครึ่งหนึ่งเพื่อปรนเปรอตนเอง กิน ดื่ม สนุกไปกับผู้หญิงจนหมดตัว แล้วยังกล้ากลับมา ส่วนพ่อก็ช่างเหลือเกิน ยังไปจัดงานเลี้ยงต้อนรับน้องอีก ผมยอมรับเรื่องนี้ไม่ได้ ผมไม่มีวันที่จะเข้าไปในบ้านกินฉลองแบบนี้แน่ พ่อกับน้องทำให้ผมโกรธจนแทบคลั่ง

แล้วทำไม พระเยซูคริสต์ถึงไม่จบเรื่องนี้ตอนที่พ่อกับลูกคนเล็กเจอหน้ากันด้วยความยินดี ทำไมพระองค์ถึงต้องต่อเรื่องให้ยาวถึงพี่ชายที่กลับจากงานให้เรื่องยุ่งเข้าไปอีก เพราะพระองค์มีเหตุผลที่สำคัญคือ

1. พระเจ้าไม่เคยใช้วิธีการบังคับมนุษย์ให้รักพระองค์ พระองค์ทรงให้อิสระกับมนุษย์ในการเลือก
2. ในฐานะพระบิดาของเรา พระองค์ทรงต้องการปกป้องมนุษย์จากความอับอายและการเสื่อมเสียชื่อเสียงของเราเอง
3. พระเจ้าไม่เคยปฏิเสธเรา ถึงแม้ว่าเราจะปฏิเสธพระองค์
4. แม้กระนั้น เมื่อพระเจ้าทรงอ่อนน้อมด้วยกันกับเรา พี่ชายที่ “ยังโกรธอยู่และไม่ยอมเข้าบ้าน” ดังนั้น พ่อจึงออกมาลอบประโลมเขา”

ลูกชายคนหนึ่งคาดว่าจะได้รับการต้อนรับอย่างเย็นชา แต่กลับต้องประหลาดใจที่ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น ในขณะที่ลูกอีกคนหนึ่งคิดว่าพ่อจะลงโทษน้องชายอย่างสาสม แต่กลับรู้สึกผิดหวังกับการให้อภัยของพ่อ

พี่ชายคนโตทั้งหลาย

พระคัมภีร์เต็มไปด้วยเรื่องราวของพี่ชายมากมาย เช่น คาอินที่ปฏิเสธทางของพระเจ้า และกลับโกรธแค้นเมื่อน้องชายกระทำตามพระคำของพระเจ้า หรือพวกพี่ชายของโยเซฟที่วางแผนกันอย่างลับ ๆ ที่จะฆ่าเขา และเอซาวที่เกลียดชังยาโคบ และตั้งใจที่

จะยกกองทัพมาเพื่อต่อสู้ผู้ชาย พี่ชายแต่ละคนที่กล่าวมาข้างต้น ต่างเหยียดหยามความดีที่น้องชายของตนกระทำ และทุกคนต่างปฏิเสธที่จะรับพระคุณความดีที่พระเจ้าประทานให้เข้ามาในชีวิตของเขาเหล่านั้น

ตัวอย่างเช่น เมื่อพระเยซูทรงเรียกร้องให้พี่ชายทั้งหลายแห่งชนชาติยิวยอมให้พระองค์ รวบรวมเขาไว้ตั้งแม่ไก่ปกป้องกกลูกไก่อยู่ใต้ปีกของมัน “แต่พวกเขาไม่ยอม” แล้วทำไมชนชาวยิวจึงถูกล้างฆ่าเผ่าพันธุ์ ก็เป็นเพราะพระคุณความดีของพระเจ้าถูกเหยียดหยาม ความชอบธรรมถูกปฏิเสธ ความเมตตาถูกมองข้าม⁸

พระเจ้าไม่เคยปฏิเสธชนชาติยิว แต่เขาเหล่านั้นต่างหากที่ปฏิเสธพระองค์ ท่านอัครสาวกเปาโลกล่าวว่า “พวกเขาทั้งหลายปิดพระคำของพระเจ้าออกไปเสียจากพวกเขา และตัดสินใจว่าตนไม่สมควรที่จะได้ชีวิตนิรันดร์ ดังนั้น เขาจึงหันไปหาคนต่างชาติ⁹ แต่หากถามว่าพระเจ้าเคยไปจนถึงจุดที่พระองค์ทรงปฏิเสธมนุษย์หรือไม่ ไม่เลย เมื่อพูดถึงเรื่องการปิดประตูพระกรุณาธิคุณ เรากำลังกล่าวถึงการตัดสินใจของเรา ไม่ใช่การตัดสินใจของพระเจ้าที่จะปิดประตูพระมหากรุณาธิคุณใส่เรา

เมื่อความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่บังเกิดขึ้น ซาตานได้วางแผนมาเป็นอย่างดีในการชักจูงเหล่าทูตสวรรค์ และมนุษย์ในการกล่าวหาว่าพระเจ้าไม่ใช่ผู้ที่เหมาะสมในเรื่องความรัก และความเชื่อ ความศรัทธา ซาตานได้วาดภาพของพระเจ้าว่า เป็นผู้ที่สร้างโลกซึ่งมีนิสัยโหดร้าย เป็นเผด็จการที่เอาแต่ใจตนเอง และตั้งข้อกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อแสดงถึงอำนาจ และ ชอบการเชื่อฟังของมนุษย์ ซาตานพยายามบิดเบือนเรื่องข่าวประเสริฐ เกี่ยวกับพระลักษณะแห่งรักของพระเจ้า ซึ่งเรื่องนี้ทำให้พระเยซูคริสต์ทรงสะท้อนพระทัยอย่างมาก เพราะพระองค์ทรงมีอุปนิสัยอันอ่อนโยนต่อเหล่ามนุษย์ผู้

---

⁸ ผู้ฟังปราถนาแห่งปวงชน, เอเลน จี ไวท์ p. 600

⁹ กิจการ 13:46

บาปหนา เมื่อผู้นำทางศาสนาพูดโป้ปดมดเท็จในเรื่องพระบิดาเจ้าเหมือนที่
ซาตานกระทำ พระเยซูคริสต์ได้เตือนเขาเหล่านั้นว่า “ท่านทั้งหลายช่างทำ
ตัวเหมือนกับบิดาของเจ้า คือ มารร้าย”

เหล่าผู้นำทางศาสนากับพระเยซูคริสต์ไม่ได้มีความขัดแย้งในเรื่องวันไหนคือ
วัน สบาโตที่แท้จริงหรือในเรื่องการดำรงอยู่จริงของพระเจ้าหรือแม้กระทั่ง
เรื่องการสร้างโลก แต่สิ่งที่ขัดแย้งคือเรื่องพระอุปนิสัยของพระองค์ พระเยซู
คริสต์เสด็จมายังโลกเพื่อพวกเขาจะสามารถเห็นภาพอันถูกต้องของพระเจ้า
เพื่อที่พวกเขาจะรู้และเข้าใจและปฏิบัติทำพันธกิจเหมือนอย่างพระองค์ใน
รูปแบบที่แตกต่างออกไป แต่เขาเหล่านั้นกลับตรึงพระเยซูคริสต์แทนที่จะ
เปลี่ยนทัศนคติของตนเอง¹⁰

ทัศนคติที่ผิดบาปเหล่านั้นมีต้นตอมาจากไหน “ซาตานคือต้นเรื่องหรือเจ้าของความ
บาปและผลของบาป มันได้ชักจูงให้มนุษย์หลงเชื่อว่าความทุกข์ การเจ็บป่วย ความ
ตายคือ บทลงโทษมนุษย์ผู้ทำบาปที่พระเจ้าทรงตัดสินตามอำเภอใจของพระองค์เอง
...ดังนั้นหนทางนี้จึงได้รับการจัดเตรียมให้ชนชาติยิวปฏิเสธพระเยซู”¹¹

เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้นเล่า ก็เพราะเมื่อพระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน นั้นแหละ คือ
หลักฐานอย่างชัดเจนว่าพระองค์ก็คือมนุษย์ผู้ทำบาปชั่วคนหนึ่งตามมาตรฐานทาง

¹⁰ แม็กซ์เวลล์, เกรแฮม: *พระเจ้าทรงสามารถเชื่อใจได้หรือไม่* PPA, 1977

¹¹ DA 471

สังคม ที่มองว่าถ้าไม่ใช่ผู้กระทำผิดก็คงไม่ถูกลงโทษในลักษณะเช่นนี้แน่นอน
พระองค์หรือคือพระบุตรของพระเจ้า มันคงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้อย่างเด็ดขาด

เรื่องของยูดาส

ความนึกคิดของซาตานหรืออีกชื่อหนึ่ง “ลูซิเฟอร์” ได้แสดงออกอย่างชัดเจนในชีวิต
ของยูดาส เขาเป็นคนที่มีความทะเยอทะยานสูง เขารู้สึกกระอักกระอ่วนใจในตัวพระ
เยซูคริสต์โดยเฉพาะในเรื่องที่พระองค์ไม่มีความทะเยอทะยานอะไรเลย เขาจึง
วางแผนโดยการสร้างสถานการณ์ที่จะบังคับให้พระองค์ต้องแสดงตัวว่าพระองค์คือ
พระผู้ช่วยให้รอดหรือพระผู้ไถ่อย่างที่เขาคิดว่าพระองค์ควรจะเป็น และ เมื่อเวลานั้น
มาถึงยูดาสคิดว่าเขาจะได้รับการยกย่องในฐานะนักวางแผนอันยอดเยี่ยม เพราะถ้า
พระองค์ไม่ร่วมมือนั้นก็แสดงว่าพระองค์ไม่ใช่พระผู้ช่วยให้รอดตัวจริง ยิ่งไปกว่านั้น
แผนการนี้ยังทำให้เขาได้รับเงินรางวัล 30 เหรียญอีกต่างหาก เพราะฉะนั้นเขามีแต่ได้
กับได้

แต่ยูดาสไม่รู้ถึงพระทัย และความนึกคิดของพระเยซูคริสต์ “แต่ได้ทรงกระทำ
พระองค์เองให้ไม่มีชื่อเสียงใด ๆ และทรงรับสภาพอย่างผู้รับใช้”¹² แม้แต่ซาตานก็
ไม่ได้คาดคิดมาก่อนว่า พระเจ้าจะทรงยอมรับสภาพของผู้รับใช้ เพราะตัวมารซาตาน
เองก็ยังประหลาดใจกับวิธีที่การที่มันไม่ได้คาดคิดมาก่อน ว่าพระบุตรของพระเจ้าจะ
ทรงยอมถ่อมพระองค์ลงมาต่ำในสภาพมนุษย์ สมongที่เต็มไปด้วยความเห็นแก่ตัวของ
ซาตานไม่เคยคาดคิดมาก่อนว่าพระเจ้าจะทรงใช้แผนการที่ดูเหมือนว่าพ่ายแพ้ แต่ใน
ที่สุดพระองค์เองกลับได้รับชัยชนะอย่างเด็ดขาดแผนการนั้นก็คือ พระเยซูคริสต์ทรง
ยอมสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยประชากรทั่วโลกให้ได้รับความรอด ในความคิดของซาตาน

---

¹² ฟิลิปปี 2:5

คือ ช่างเป็นแผนการที่โง่เขลา เนื่องจากซาตานคิดอยู่เสมอว่าพระเจ้าจะทรงหาวิธีการกำจัดมันออกไป เพราะมันใช้วิธีการกำจัดพระเจ้าออกไป แต่การคาดการณ์ของซาตานนั้นผิดไปอย่างสิ้นเชิง

“เจ้าปล่อยปากของเจ้าให้พุดซั่ว และลิ้นของเจ้าประกอบการหลอกลวง เจ้าได้กระทำสิ่งเหล่านี้ แล้วเราก็นิ่งเงียบ เจ้าคิดว่าเราเป็นเหมือนเจ้า”¹³

แต่ความคิดของพระเจ้าไม่เป็นความคิดของเรา (หนังสืออิสยาห์ 55:8) พระเจ้าจะไม่ทรงใช้วิธีการเช่นเดียวกับมนุษย์

ทรงมองด้วยความรัก

เมื่อยูดาสเห็นพระเยซูยอมถูกประนามและถูกเหยียดหยาม ยูดาสรู้สึกเป็นกังวลใจ เขารู้สึกผิดท้อแท้และหมดหวัง เขาไม่เข้าใจถึงเหตุผลที่พระองค์ทรงยอมให้ถูกจับและรับการข่มเหงรังแก คำพูดที่ถากถางเหยียดหยันจากพวกบรูโรทิต แต่ยูดาสได้หักหลังพระองค์ไปแล้ว หลังจากนั้นเขาตัดสินใจเข้าไปหาพวกบรูโรทิต กรีดเสียงร้องอันทันทีว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ แต่พวกบรูโรทิตก็ไม่ได้ตอบรับใด ๆ แค่มองด้วยปลายหางตาอย่างไม่สนใจใยดี พระเยซูคริสต์ทรงอยู่ที่นั่นด้วยพระองค์ได้หันมามองยูดาสด้วยแววตาสงสารใบหน้าเศร้า สายตาคู่เดียวกันนี้เองที่ทำให้ท่านอัครสาวกเปโตรกลับใจใหม่อีกครั้ง กลับทำให้ยูดาสก็ตัดสินใจฆ่าตัวตาย เช่นเดียวกันพระเจ้าทรงให้โอกาสทุกคนเท่าเทียมกันขึ้นอยู่กับเราจะเลือกเป็นผู้รับความรอดหรือความตาย

---

¹³ สดุดี 50:19,21

พระเจ้าผู้ปกป้อง

พระพิโรธแห่งรักของพระเจ้าได้สำแดงให้เห็นผ่านพระเมตตาคุณแห่งการปกป้องของพระองค์ที่ทรงประทานให้แก่สรรพสิ่งที่เปราะบางทั้งหลายที่พระองค์ทรงสร้าง พระเจ้าแห่งพันธสัญญาเดิมทรงเป็นพระเจ้าแห่งการปกป้อง พระองค์ทรงบอกให้ท่านโมเสสแจ้งแต่ละครบครัวให้นำลูกแกะหนึ่งตัวมาถวายและ

ทาขอบประตูบ้านด้วยเลือดของลูกแกะนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงผ่านวันประตุนั้น ไม่ทรงยอมให้ผู้สังหารเข้าไปในบ้านท่านเพื่อจะประหารท่าน” (อพยพ 12:23) เครื่องหมายแห่งเลือด-คือสัญลักษณ์แห่งการปกป้องโดยพระเจ้า ที่หน้าประตูและผู้สังหารจะไม่เข้าไปในบ้านของท่าน ¹⁴

ผู้สังหาร

กัณดารวิถี 21:6 บันทึกว่า “และพระเยโฮวาห์ก็ทรงให้งูแมวมายาในหมู่ประชาชน” เราได้เรียนรู้ว่างูเหล่านี้ที่อยู่ในบริเวณแถบนั้นมาก่อนหน้าแล้ว ¹⁵ แต่เมื่อคนอิสราเอลบ่นต่อว่าพระเจ้าและปฏิเสธหลักฐานต่าง ๆ ของการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ พระเจ้าทรงถูกบังคับให้นำเอาพระหัตถ์ที่ปกป้องออกจากคนอิสราเอลและคนเหล่านั้น ถูกปล่อยให้ผจญภัยอันตรายในทะเลทรายตามลำพัง อัครสาวกเปาโลเขียนว่า “ท่าน

---

¹⁴ PP 279

¹⁵ PP 429

ทั้งหลายอย่างบนเหมือนอย่างທີ່บางคนในพวกเขาได้บน แล้วก็ต้องพินาศด้วยองค์
เพชรฆาต ผู้สังหาร”¹⁶ เราพบว่าทูตสวรรค์หลายต่อหลายครั้งได้หยุดยั้งผู้ทำลาย
และขัดขวางการโจมตีของเพชรฆาต”¹⁷

อำนาจที่คอยห่วงเหนี่ยวของพระเจ้านี้เองที่คอยปกป้องมวลมนุษย์ไม่ให้กล้า
เข้าสู่การครอบงำของซาตานอย่างเต็มตัว...แต่เมื่อมนุษย์ล่วงล้ำจนเกินพิกัด
ความอดทนของพระเจ้า อำนาจที่คอยห่วงเหนี่ยวนั้นก็จะถูกเพิกถอนออกไป
...ทุกการล่วงละเมิดที่มีต่อพระบัญญัติของพระเจ้า ล้วนแต่เป็นเมล็ดพันธุ์ที่ถูก
หว่านลงซึ่งจะให้ผลผลิตที่แน่นอนในฤดูเก็บเกี่ยว ในที่สุดพระวิญญูญาณของ
พระเจ้าที่ถูกเมินเฉยอยู่เรื่อยมาก็จะถอนตัวออกไปจากคนบาป แล้วจะไม่มี
อำนาจใดเหลืออยู่เพื่อคอยควบคุมค้นหาชั่วของจิตวิญญูญาณและคัมครองพวก
เขาให้ผลจากการผูกพยาบาทและการเป็นศัตรูกันกับซาตานอีกต่อไป¹⁸

การแก้แค้นนั้น พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ที่จะกระทำโดยปราศจากเหตุผล ผู้ที่ปฏิเสธ
พระกรุณาธิคุณของพระองค์เท่านั้นจึงจะได้รับผลการกระทำของตนเอง

พระเจ้าคือน้ำพุแห่งชีวิต แต่...เมื่อใครคนหนึ่งเลือกที่จะทำบาป เขาได้แยกตัว
ออกจากพระเจ้า ซึ่งหมายถึง เขาได้แยกตัวออก
จากชีวิต พระเจ้าทรงให้ห้วงเวลาชีวิตแก่คน
ทั้งหลายเพื่อพัฒนาอุปนิสัย และการแสดงออก

¹⁶ 1 โครินธ์ 10:10

¹⁷ Education p. 304

¹⁸ ปลาซทางแห่งความหวัง, เอเลน จี ไวท์ p. 35, 36

ถึงหลักความเชื่อ เมื่อห้วงเวลานั้นสิ้นสุดลง เขาทั้งหลายจะได้รับผลตามการเลือกนั้น¹⁹

เมื่อมนุษย์ยินยอม พระเจ้าจะทรงปกป้องคุ้มครองเขาจากพิษฆาตแห่งความตาย แต่ถ้าหากประชากรไม่ต้องการพระองค์ พระเจ้าก็ทรงเคารพการตัดสินใจของเรา ในการเลือกที่จะไม่รับการคุ้มครองนั้น พระองค์จะทรงถอนพระหัตถ์ของพระองค์ออก ดังที่ท่าน อัครสาวกเปาโลกล่าวไว้ว่า “เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงปล่อยเขาให้ประพฤติลามกตามราคะตัณหาในใจของเขา”²⁰

“พระเจ้าจะไม่ทรงยื่นต่อหน้าคนบาปในฐานะพิษฆาตตามคำตัดสินที่มีต่อผู้ล่วงละเมิด แต่พระองค์จะทรงลงผู้ที่ปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระองค์ไว้ตาม ลำพัง”²¹ “ตราบเท่าที่ ชนชาติอิสราเอลรักดีต่อพระเจ้าและยังคงสัตย์ซื่อต่อพระบัญญัติของพระองค์ ไม่มีอำนาจใดในโลกหรือขุมนรกจะมีชัยชนะเหนือพวกเขาได้...แต่เมื่อพวกเขาล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า พวกเขาจึง แยกตัวเองออกไปจากพระองค์ และถูกทิ้งให้สัมผัสกับอำนาจของผู้ทำลาย”²²

---

¹⁹ DA 764

²⁰ โรม 1

²¹ GC 36

²² GC 529

เรื่องโรคเรื้อนของมิเรียม

เมื่อมิเรียมและอาโรนพูดว่ากล่าวติเตียนโมเสส “พระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า พลุุ่งขึ้นต่ออาโรนและมิเรียม แล้วพระองค์ก็เสด็จไป เมื่อเมฆที่อยู่นือพลับพลาลอยขึ้น มิเรียมก็เป็นโรคเรื้อน (TNCV)”²³

วิธีการของพระเจ้าช่างแตกต่างกับวิธีการของมนุษย์เราเป็นอย่างมาก เมื่อใครก็ตามทำให้เราโกรธจัด เราจะยิ่งเดินเข้าใกล้เพื่อโต้เถียง ตอบโต้ หรือถึงขั้นทำดีทำต่อย แต่สำหรับพระเจ้า พระองค์จะหลีกเลี่ยงห่างไกล ไปจากเรา

มนุษย์ตอบโต้...

พระเจ้าหลีกเลี่ยง

ณ ที่กางเขน พระเจ้าจะทรงสำแดงให้เราเห็นถึงวิธีที่พระองค์จัดการกับความบาปในท้ายที่สุด เพราะ “ที่กางเขนเรื่องลึกลับทุก ๆ เรื่องจะได้รับการอธิบาย”

ที่โกละโกธา พระลักษณะของพระเจ้าอันน่าเกรงขามและน่าสะพรึงกลัวจะกลับกลายเป็นสิ่งสวยงามและน่าชื่นชม มนุษย์จะพบกับพระอุปนิสัยอันงดงาม และเข้าใจถึงพระนามที่เรารักและมนุษย์จะเรียกพระองค์ว่า ‘พระบิดาเจ้า’ ภายใต้แสงสว่างที่ส่องออกมาจากกางเขนแห่งกาลวารีนั้น พระลักษณะต่าง ๆ ของพระเจ้าที่เคยทำให้เราเต็มล้นด้วยความกลัวและความตะลึงพรึงเพริดจะปรากฏออกมา เป็นความงดงามและน่าดึงดูด... เราจะมองเห็นพระลักษณะของพระองค์ที่แสดงออกถึงความเมตตากรุณาและเราจะเข้าใจอย่างที่ไม่เคย

---

²³ กัณฑ์ 12

เข้าใจมาก่อนถึงความสำคัญของพระนามซึ่งเป็นที่รักนั่นคือ “พระบิดาของเรา”²⁴

ความตายอีกประเภทหนึ่ง

ที่กางเขนพระเยซูคริสต์ทรงแบกรับความตายแทนคนบาปและพระเจ้าทรงปฏิบัติต่อพระเยซูคริสต์เหมือนกับที่พระองค์จะปฏิบัติต่อคนบาปคนหนึ่ง ณ ที่นั้นพระผู้ไถ่ทรงสิ้นพระชนม์ซึ่งเป็นการตายครั้งสุดท้ายจริงหรือ ที่แยกพระองค์อย่างสิ้นเชิงกับพระเจ้า ส่วนการตายครั้งที่สอง²⁵ พระเยซูคริสต์ทรงรับหน้าที่แทนคนบาปที่ไม่ต้องการความช่วยเหลือใด ๆ จากพระเจ้าและต้องการอยู่ลำพังโดยปราศจากพระองค์

พระองค์จำต้องจากไปอย่างเศร้าสลดใจ และเมื่อพระองค์จากไป พลังอำนาจแห่งชีวิตที่ปกป้องคุ้มครองของพระองค์จะหายไป พลังอำนาจแห่งบาปจะเข้ามาแทนที่และบดขยี้ชีวิตจนดับสิ้น และจะไม่มีอะไรที่สามารถช่วยรอดจากอำนาจอันน่ากลัวของความบาปที่จะบดขยี้พลังชีวิตให้สูญสิ้นไป

ที่กางเขนความเจ็บปวดทุกข์ทรมานทางด้านร่างกายไม่ได้ฆ่าพระเยซูคริสต์อย่างรวดเร็ว แต่เป็นเพราะบาปของโลกที่โถมเข้าใส่รวมทั้งพระพิโรธของพระเจ้า ที่พระองค์ทรงแบกรับเอาไว้แต่ผู้เดียว พระรัศมีภาพและพลังที่อุ้มชูของพระบิดาของพระองค์ได้ละทิ้งพระองค์ไป²⁶

แสงสว่างแห่งพระกรุณาของพระเจ้าได้ค่อย ๆ ถอยออกไปจากจากสายพระเนตรของพระเยซูคริสต์ และถูกแทนที่ด้วยพลังอำนาจจากเงามืดทมิฬ...การ

---

²⁴ ปลายทางแห่งความหวัง 642

²⁵ วิวรณ์ 20:6

²⁶ Testimonies Vol. 2, p. 209

ลึงโทษที่มนุษย์สมควรจะต้องเป็นผู้ได้รับ แต่บัดนี้พระเยซูคริสต์ได้รับเอาไว้แต่เพียงผู้เดียว²⁷

พระเยซูคริสต์ทรงรู้สึกถึงบาปที่แยกพระองค์ออกจากพระบิดาเจ้า...ในสภาพมนุษย์นั้นพระองค์จะต้องเป็นผู้ที่รับผลของบาปที่มนุษย์ก่อขึ้น ในสภาพมนุษย์พระองค์จะต้องเป็นผู้ทนทุกข์ทรมานจากพระพิโรธของพระเจ้า²⁸

และสิ่งนั้นเป็นสาเหตุที่ทำให้พระเยซูคริสต์ทรงร้องด้วยเสียงอันดังว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ไฉนพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย²⁹ ไฉนพระองค์ทรงยอมทิ้งข้าพระองค์ ไฉนพระองค์ทรงยอมปล่อยข้าพระองค์ไป

พระเจ้าไม่ได้เป็นผู้ประหารพระเยซูคริสต์ พระบิดาไม่ได้เป็นผู้สังหารพระบุตร แม้แต่พระเยซูก็ไม่เคยตรัสถามว่า “พระบิดาทำไมพระองค์ถึงทรงสังหารข้าพเจ้า” มนุษย์

---

²⁷ SDA Bible Commentary 5:1124

²⁸ DA 686

²⁹ มัทธิว 27:46

เราอาจจะคิดว่าเป็นพระเจ้าเป็นผู้กระทำ อย่างไรก็ตาม พระคัมภีร์กล่าวว่า “แต่ก็ยังเป็นน้ำพระทัยของพระเยโฮวาห์ที่จะให้ท่านพกซ้ำด้วยความระทมทุกข์”³⁰

แต่บ่อยครั้งพระคัมภีร์พูดเหมือนพระเจ้าทำโดยตรงในขณะที่มันหมายความว่าพระองค์อนุญาตให้มันเกิดขึ้น³¹ เพราะพระเจ้าทรงมีพระราชอำนาจเหนือเหตุการณ์ทั้งปวงที่เกิดขึ้นในจักรวาล ทั้งยังเป็นผู้รับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้นภายในโลกนี้ “พวกเรายังคิดว่าที่ท่านถูกต้อง คือถูกพระเจ้าทรงโยยตีและข่มใจ” เราอาจจะคิดว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ทรมานพระเยซูคริสต์ แต่ความจริงคือ “พระองค์ถูกแทงเพราะความทรยศของเรา ท่านบอบซ้ำเพราะความบาปผิดของเรา” (อิสยาห์ 53:4-5)

พระคัมภีร์กล่าวว่าพระเจ้าทรงสังหารผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตให้ตาย ในความเป็นจริง ในหนังสือ 1 พงศาวดาร 10:14 เขียนไว้ว่า “ซาอูลสิ้นพระชนม์เพราะการกระทำบาปต่อพระเจ้า...พระองค์จึงทรงประหารซาอูล” แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงคือกษัตริย์ซาอูลทรงฆ่าตัวพระองค์เองรายละเอียดสามารถอ่านเพิ่มเติมที่ 1 ซามูเอล 31:4

พระเจ้าทรงฆ่าซาอูลโดยยอมให้เขาฆ่าตัวตาย อีกตัวอย่างใน 2 ซามูเอล 24: 1 เขียนไว้ว่า “พระพิโรธของพระยาห์เวห์เกิดขึ้นต่ออิสราเอลอีกครั้งหนึ่ง จึงทรงเร้าใจดาวิดต่อสู้พวกเขา ตรัสว่า ‘จงไปนับคนอิสราเอลและคนยูดาห์’” แต่ในหนังสือ 1 พงศาวดาร 21 บอกเราว่าแท้จริงแล้ว “ซาตานได้ยื่นขึ้นต่อสู้อิสราเอลและดลพระทัยให้ดาวิดนับจำนวนอิสราเอล” พระเจ้าทรงอนุญาตให้ซาตานทำเช่นนั้น

---

³⁰ อิสยาห์ 53:10 TKJV

³¹ SDABC 4:267

ศัตรูผู้ยิ่งใหญ่ = ซาตาน

ผู้ทำลาย ผู้กล่าวหา นักต้มตุ๋น จอมโกหก ฆาตกร...

ซาตานเป็นผู้ที่มักอ้างถึงข้อกฎหมายต่าง ๆ ทุกครั้งที่มันมีโอกาสมันจะใช้กฎหมายเพื่อข่มเหงและทำลายมนุษย์ “ซาตานเป็นศัตรูตัวฉกาจของพระเจ้าและมนุษย์...พระคัมภีร์เรียกซาตานว่า ผู้ทำลายและผู้กล่าวหาพี่น้อง มันเป็นที่นักต้มตุ๋น จอมโกหก นักทรมาณและฆาตกร”³²

“ซาตานกล่าวหาโยอาคอบต่อหน้าหมู่ชาวทูตสวรรค์ทั้งยังอ้างสิทธิ์ที่จะทำลายเขาเพราะความบาป”³³ แต่พระเยซูคริสต์เพียงทรงแตะสะโพกของโยอาคอบ ซาตานกล่าวหาโยบต่อหน้าบุตรของพระเจ้าและได้ทำให้เขาเจ็บทุกข์อย่างแสนสาหัส นอกจากนั้นซาตานยังเรียกร้องและอ้างสิทธิ์ที่จะเก็บโมเสสไว้ในหลุมฝังศพอีกทั้งยังกล่าวหาโมโรฮิตโยชัวาแต่งกายสกปรกยืนต่อหน้าแท่นบูชา

---

³² 5T 137

³³ PP 201

ซาตานต้องการทำลายเมืองนินะเวห์ แต่พระเจ้าส่งผู้ประกาศเพื่อจะเตือนประชากร ซาตานพยายามที่จะฆ่าโยนาห์โดยการทำให้เรืออัปปาง และจมลงกลางทะเลแต่พระเจ้า

เจ้าได้จัดเตรียมปลาใหญ่ตัวหนึ่งที่จะช่วยชีวิตของโยนาห์ไว้ ถึงแม้ว่าโยนาห์ก็ยังไม่เข้าใจพระอุปนิสัยของพระเจ้า

จิตวิญญาณชั่ว

ยากอบและยอห์นต้องการฆ่าและทำลายล้างชาวสะมาเรีย “ด้วยไฟเหมือนเช่นที่ท่าน เอลียาห์กระทำ” แต่พระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาห้ามปรามพวกเขาและตรัสว่า “ท่าน

ไม่รู้ว่าคุณมีจิตใจทำงานองใดเพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อทำลายชีวิตมนุษย์แต่มาเพื่อช่วยเขาทั้งหลายให้รอด”³⁴

ในความคิดของสาวก พระเจ้าคือ ผู้ที่ใช้กำลังในการจัดการกับปัญหาอย่างทันทีทันใด พระองค์จะไม่รอคอยแต่จะแก้แค้นอย่างสาสม พวกเขาจึงคิดที่จะขอไฟลงมาจากสวรรค์เพื่อเผาผลาญหมู่คนเหล่านั้น แต่นั่นไม่ใช่วิธีการของพระเจ้า

เราอาจมีคำถามว่าถ้าอย่างนั้นแล้วใครเป็นผู้ส่งไฟลงมาจากเบื้องบนที่ “เผาแกะและคนใช้ของโยบ”³⁵ หรือไฟที่เผาเมืองโสโดมและโกโมราห์และไฟที่ตกลงมาเผาทหารห้าสิบคนที่จะมาจับเอเลียห์³⁶

เมื่อเอเลียห์หนีไปที่ภูเขาโฮเรบ เขาเจอลมพายุ แผ่นดินไหวและไฟที่ตกลงมาเผาผลาญ “แต่พระเยโฮวาห์ทรงสถิตในลมพายุ แผ่นดินไหวและไฟนั้นไม่”³⁷

ใครคือผู้สังหาร

นับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่เราจะต้องค้นหาคำตอบว่า ใครคือผู้ทำลาย เพราะโลกใบนี้กำลังเผชิญกับภัยพิบัติ เช่น โรคภัย โรคระบาด สภาวะมลพิษ การทำลายแผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ ผลกระทบของรังสีคอสมิก ภัยใต้ฝุ่น และความตาย โลกกำลังเข้าใกล้จุดสิ้นสุดลงในทุกขณะ เมื่อเวลานั้นมาถึง เราจะเตรียมรับมืออย่างไร หรือจะเชื่อเหมือนกับเพื่อนร่วมโลกหลายล้านคนที่เชื่อว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากพระเจ้าที่มีอุปนิสัยโหดร้าย

---

³⁴ ลูคา 9:54-56 (TKJV)

³⁵ โยบ 1:16

³⁶ 2 พงศกัณฑ์ 1

³⁷ 1 พงศกัณฑ์ 19:12

เมื่อทูตสวรรค์แห่งพระกรุณาเก็บปีกและจากมนุษย์ไปซาตานจะเริ่มลงมือทำงานชั่วตามที่ใจปรารถนา พายุและภัยพิบัติ สงครามและการนองเลือดจะเกิดขึ้น – ซาตานยินดีในสิ่งเหล่านี้... มนุษย์จะถูกหลอกลวงให้หลงผิดไปจนกระทั่งพูดว่าภัยพิบัติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากความศักดิ์สิทธิ์ของวันแรกในสัปดาห์ที่ถูกทำลายลง... พวกเขาเหล่านั้นต่างถูกมารโกหกหลอกลวง ดังนั้นจึงได้บัพศรูปที่ผิด³⁸

พระเจ้าทรงเป็นผู้ปกป้องสิ่งมีชีวิตทั้งปวงที่พระองค์ทรงสร้างและทรงล้อมรอบเขาให้พ้นจากอำนาจของผู้ทำลาย (ผู้สังหาร) แต่โลกคริสเตียนแสดงออกถึงการดูแลนอกรีตของพระเยซูฮอวาร์ และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงกระทำสิ่งที่ทรงประกาศไว้ [ตีพวกเขาด้วยพระหัตถ์โดยตรงจริงหรือไม่] คือพระองค์จะทรงถอนคืนพระพรของพระองค์ออกไปจากโลกและนำการพิทักษ์รักษาของพระองค์ออกไป... ซาตานกำกับจัดการทุกคนที่พระเจ้าไม่ได้ทรงป้องกันไว้เป็นพิเศษ... ซาตานจะนำความทุกข์ยากมาและนำมนุษย์ให้เชื่อว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่ทำให้พวกเขาเกิดความทุกข์ยากนั้น³⁹

ซาตานจะบอกกับมนุษย์ว่าไฟบรรลัยกัลป์ในวันสิ้นโลกที่จะเผาพวกเขามาจากพระเจ้าในความเป็นจริงมันเป็นปฏิกริยามาของบาป ซึ่งจะทำให้มนุษย์ทั้งโลกตกอยู่ในความตกใจกลัวในพระพิโรธนั้นและมนุษย์จะพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า เช่น การบัญญัติกฎหมายออกมาให้ทุกศาสนารวมตัวเป็นหนึ่งเดียวหรือ... โหวตเลือกพระสันตะปาปา อะไรก็ตามทำให้พระเจ้าไม่ได้โกรธมนุษย์

เราอาจจะถูกกล่าวหาว่าแสวงหาความรอดโดยอ้างข้อกฎหมายเพราะเราพักในวันสะบาโต แต่เมื่อวันแห่งภัยพิบัตินั้นมาถึงเราจะเห็นหลายคนจะอ้างข้อกฎหมายต่าง ๆ

---

³⁸ RH, Sept. 17, 1901

³⁹ GC 589.2

เรื่องของกษัตริย์อาหับและพระนางเยเซเบล
ครั้งหนึ่งมีกษัตริย์พระองค์หนึ่งชื่ออาหับพระองค์
ทรงปล้นเอาสวนองุ่นจากชายคนหนึ่งเอามาเป็น
ของตนเองโดยความช่วยเหลือของภรรยาของเขา
ความยุ่งเหยิงที่เกิดขึ้นช่างลุ่มลึกลับคล้ายกับฉากที่
จะเกิดขึ้นในวันสิ้นโลกเมื่อใดก็ตามที่อำนาจทาง
ฝ่ายนิติรัฐยินยอม และสนับสนุนให้อำนาจศาสน
จักรเข้ามายุ่งเกี่ยวเพื่อวางแผนเปลี่ยนแปลง จุด
จบจะเหมือนกษัตริย์อาหับและพระนางเยเซเบล

รัฐและศาสนจักรจะถึงความพินาศ

พระเจ้าไม่ได้ทรงสังหารกษัตริย์อาหับและพระนางเยเซเบลด้วยพระองค์เอง เพราะ
ทั้งคู่อุกต่าทรูสังหารเมื่อพระหัตถ์แห่งพระกรุณาของพระเจ้าที่ทรงกางออกและ
คุ้มครองเขาไม่ได้อยู่กับเขาอีกต่อไป ความรักของพระเจ้าต่อคนบาปไม่ได้ลดน้อยลง
แต่เมื่อคนบาปปฏิเสธพระองค์ซ้ำแล้วซ้ำเล่า พระเจ้าก็ทรงยอมที่จะต้องปล่อยให้ทุก
อย่างดำเนินไปตามทางแห่งธรรมชาติของมัน

*การควบคุมคนชั่วจะไม่มีอีกต่อไป และผู้ที่ไม่สำนึกผิดในท้ายที่สุดจะอยู่ภายใต้
การควบคุมของซาตานโดยสิ้นเชิง...พระวิญญาณของพระเจ้าที่พวกเขาต่อต้าน
อย่างต่อต้าน จะถูกถอนออกไปในที่สุด พวกเขาไม่มีพระคุณของพระเจ้าที่คอย
คุ้มกัน จึงไม่ได้รับการปกป้องให้พ้นจากเหล่าผู้ที่ชั่วร้าย หลังจากนั้นซาตานจะ
กวาดล้างผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกให้ลงไปสู่ความทุกข์ยากลำบากแสนสาหัสครั้ง
สุดท้าย ในขณะที่ทูตสวรรค์ของพระเจ้ายุคที่นี้จะยับยั้งพายุร้ายแห่งตัณหาของ
มนุษย์นั้น องค์ประกอบหลักทั้งหมดของความขัดแย้งอย่างรุนแรงจะถูก
ปลดปล่อยให้เป็นอิสระ (GC 614.1)*

พระเจ้าตรัสว่า “เรากำลังจะคว่ำบัลลังก์ของบรรดาราชอาณาจักร ...พวกม้ากับผู้ขี่ขี่ของมันจะต้องล้มลง” พระเจ้าจะทรงทำสิ่งนี้อย่างไร “คือทุกคนจะต้องล้มลงด้วยดาบพวกพ้องของเขาเอง” (ฮักกัย 2:22)

เราจำตอนที่คนโมอับ คนอัมโมน คนเอโดมรวมกันยกทัพใหญ่มาล้อมรอบประเทศยูดาห์ กษัตริย์เยโฮชาฟัทได้รับแจ้งข่าวสารจากพระเจ้าดังนี้ “ท่านทั้งหลายไม่ต้องต่อสู้ในการรบครั้งนี้ จงเข้าประจำที่ ยืนนิ่งและมองดูชัยชนะของพระยาห์เวห์เพื่อพวกท่าน” เพราะเมื่อชาวโมอับ อัมโมน เอโดมบุกเข้ามาเพื่อโจมตีเพื่อจะฆ่าชาวอิสราเอล พระเจ้าได้ทรงทำให้พวกเขาเกิดความสับสนฆ่าฟันกันเอง พวกเขาช่วยกันทำลายซึ่งกันและกัน...ไม่มีสักคนเดียวที่รอดไปได้” (2 พงศาวดาร 20:17, 23-24)

“บรรดาประชาชาติได้จมลงในหลุมที่ตนขุดไว้ และเท้าของเขาติดตาข่ายซึ่งเขาเองซ่อนดักไว้ พระยาห์เวห์ทรงสำแดงพระองค์ให้เป็นที่รู้จัก เมื่อทรงพิพากษาคนอธรรมติดกับดักด้วยการงานจากน้ำมือของเขาเอง” (สดุดี 9:15)

เรื่องฮามานถูกแขวนคอ

ครั้งหนึ่งมีชายผู้หนึ่งชื่อฮามานเป็นคนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินของเปอร์เซีย มีตำแหน่งสูงอยู่ในวังของกษัตริย์ ฮามานเกลียดชังชาวยิวคนหนึ่งซึ่งชื่อว่าโมเดอคายซึ่งมีหลานสาวที่สวยงาม ๆ ชื่อว่าเอสเธอร์

พระเจ้าทรงมีแผนการเตรียมไว้สำหรับเอสเธอร์ นางชนะเลิศในการประกวดมิสเปอร์เซีย และกลายเป็นราชินีของเปอร์เซีย ในขณะที่เดียวกันโมเดอคายได้ช่วยกษัตริย์ให้รอดชีวิตจากพวกบฏ กษัตริย์อาฮาเซอรัสได้ตอบแทนโมเดอคายโดยมอบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสูง และจัดขบวนแห่รอบเมืองนั้นทำให้ฮามานยิ่งอิจฉาโกรธและคิดหาวิธีการกำจัดโมเดอคาย

ฮามานจึงวางแผนให้กษัตริย์ประทับตราในกฎหมายฉบับหนึ่งที่มีจุดประสงค์เพื่อจะสังหารคนยิวในอาณาจักรเปอร์เซีย แน่นอนมันเป็นกฎหมายเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ แต่เพื่อให้บรรลุความต้องการของฮามานในขณะนั้นทุกอย่างดูเหมือนกำลังดำเนินไปตามแผนที่เขาวางไว้เพียงแต่รอเวลาลงมือเท่านั้น วันนั้นเขารีบกลับบ้านไปบอกภรรยาด้วยความดีใจ

นี่เธอ “ฉันรู้วิธีที่จัดการกับเจ้าโมเดอคายแล้ว ฉันจะสั่งให้ทำตะแกรงแขวนคอให้สูงขึ้นอีก 90 ฟุต เพื่อทุกคนจะเห็นคอของมันแก่งไปมา”

แต่เรื่องกลับตาลปัตรเมื่อโมเดอคายรู้ถึงแผนการชั่วของฮามาน เขารีบนำเรื่องนี้ไป

บอกพระนางเอสเธอร์ นางได้ขอเข้าเฝ้ากษัตริย์แล้วทูลพระองค์ถึงแผนการชั่วของฮามาน กษัตริย์ทรงกริ้วอย่างมาก และสั่งให้แขวนคอฮา

มานทันทีบนตะแลงแกงที่ฮามานเตรียมเอาไว้

“คนที่ขุดหลุมพรางจะตกลงไปเอง คนที่กลิ้งก้อนหินขึ้นไป มันจะกลิ้งกลับมาทับเขาเอง” (สุภาษิต 26:27)

เรื่องถ้ำของดานีเอล

ครั้งหนึ่งมีนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งของอาณาจักรบาบิโลน เขาเป็นชาวยิว ชื่อว่าดานีเอล เขาเป็นคนที่ซื่อตรง จงรักภักดี และมีสติปัญญาเฉลียวฉลาดเกินกว่าผู้ใดในสมัยนั้น เขาได้ทำงานรับใช้กษัตริย์ถึง 4 พระองค์ใน 2 อาณาจักรใหญ่ที่ปกครองโลกอยู่ใน

ขณะนั้น แต่มีขุนนางหลายคนอิจฉาริษยาดานีเอล และพยายามหาวิธีที่จะกำจัดดานีเอลซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยซึ่งเขาไม่ใช่คนบาบิโลน

วิธีการแรกที่พวกเขาพยายาม คือ ชุตค้ายหาข้อบกพร่องต่าง ๆ ในเรื่องที่ดินานีเอลทำเพื่อหาทางทำลายชื่อเสียง และฟ้องร้องกษัตริย์แต่หาเท่าไรก็ไม่เจอข้อบกพร่องใดๆ ของดานีเอล ไม่มีเรื่องอะไรที่ผิดระเบียบ หรือปกปิด ซ่อนเร้น ทุกอย่างกระทำด้วยความถูกต้อง โปร่งใส

พวกเขารู้ว่าวิธีการเดียวที่จะจัดการกับดานีเอลได้ต้องสร้างเรื่องขึ้นมาเพื่อเล่นงานพวกเขาจึงออกอุบายกษัตริย์ให้ออกกฎหมายที่จะตั้งกษัตริย์ให้เป็นตั้งแต่พระเจ้า พวกเขาทูลกษัตริย์ว่า “พวกข้าฯ พระองค์ทั้งหลายเห็นสมควรที่จะให้มีการตรากฎหมายให้ผู้ชาย ผู้หญิงรวมทั้งเด็ก และประชาชนทั่วไปทุกคนกราบไหว้สรรเสริญพระบารมีของพระองค์ทุกวันตลอดทั้งเดือนในทุกแวนแคว้นภายใต้อาณาจักรของพระองค์ และหากมีผู้ใดกล้าฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษหนักโดยการถูกจับโยนลงไปในถ้ำสิงโต

กษัตริย์ดารีอุสทรงชอบพระทัยกับความคิดนี้ ที่จะให้ประชาชนสรรเสริญพระนามพระองค์ตลอดทั้งเดือน จึงตัดสินพระทัยลงลายพระหัตถ์ตราขึ้นเป็นกฎหมายแห่งอาณาจักรมีเดียและเปอร์เซีย ซึ่งเมื่อตราออกเป็นกฎหมายจะ “ห้ามไม่ให้มีการแก้ไขใด ๆ ทั้งสิ้น” (แดเนียล 6:8,15)

ในขณะที่เดียวกันดานีเอลก็ยังดำเนินชีวิตตั้งเช่นที่เคยปฏิบัติ ตลอดมาโดยการนมัสการ และอธิษฐานต่อพระเยโฮวา เจ้าพวกศัตรูของ ดานีเอลที่คอยจ้องเฝ้าดู อยู่ เมื่อเห็นเข้าก็รีบ นำเอาข่าวนี้นำไปแจ้งต่อ กษัตริย์ และเตือน พระองค์ถึงกฎหมายที่ พระองค์ลงลายพระ หัตถ์ที่ระบุว่าผู้ฝ่าฝืนจะถือว่าเป็นกบฏ ดานีเอลจะต้องถูกโยนลงไปในถ้ำเพื่อให้สิงโต กิน

ตลอดคืนนั้นกษัตริย์ดาโรอัสไม่สามารถบรรทมได้ พระองค์ทรงรู้ว่าได้ถูกพวกข้าราชการ บริหารใจคดหลอกลวงเพื่อกำจัดดานีเอลผู้ซื่อสัตย์ ดานีเอลจะเป็นเช่นไรหนอ พระ เจ้าของดานีเอลจะมีวิธีช่วยเขาได้อย่างไร กษัตริย์ทรงครุ่นคิดอยู่ตลอดทั้งคืน จนกระทั่งเมื่อรุ่งสางพระองค์รีบเสด็จไปที่ถ้ำสิงโต เมื่อถึงปากถ้ำพระองค์ก็ทรงเรียก หาดานีเอล ดานีเอล ดานีเอลได้ตอบรับกษัตริย์ว่า “พระเจ้าผู้ที่ข้าพเจ้ารัก และวางใจ ได้ปกป้องข้าฯ พระองค์จากปากของสิงโต” (แต่เนียล 6:19-22)

ต่อจากนั้นก็เป็นที่พวกข้าราชการใจคดที่ถูกจับโยนลงไปในถ้ำสิงโต พระคัมภีร์ได้บอก ให้เรารู้ว่าก่อนที่ร่างของพวกนั้นจะตกลงพื้น ผุงสิงโตได้กระโดดดุด่ากัดกินกระดูกทุก ชิ้น

**“ความชั่วช้าของเขาจะกลับมาสู่ศีรษะเขา
และความทารุณของเขาจะลงมาบนกบาลของเขาเอง”**

(สดุดี 7:16)

การเผชิญหน้าครั้งสุดท้าย

ทุก ๆ เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจะจบลง

เหมือนเมื่อครั้งที่เอซาวรวบรวมพลไพร่เพื่อต่อกรกับน้องชายยาโคบ เช่นเดียวกันในวาระที่สูญปลายของโลกหลังเวลา 1000 ปีล่วงไป ซาตานจะรวบรวมพรรคพวกเพื่อต่อสู้กับพระเจ้ามันจะล้อมผู้ชอบธรรมที่รวมกันอยู่ที่วิสุทธินคร แต่พระเยซูคริสต์จะปรากฏตัว ณ ที่นั่นเหล่าพวกอธรรมจะเห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอดีตบนจอภาพใหญ่ในห้องฟ้าฉายภาพให้เห็นถึงความพยายามครั้งแล้วครั้งเล่าของพระเจ้าในการนำพวกเขากลับมาหาพระองค์⁴⁰ “และพระสิริของพระยาห์เวห์จะปรากฏ แล้วมนุษย์ทุกคนจะมองเห็นด้วยกัน” (อิสยาห์ 40:5) ทุกคนจะได้เห็นว่าพระเจ้าพยายามช่วยพวกเขาให้รอดขนาดไหน พวกเขาจะได้เห็นความรักของพระเจ้าที่พยายามแม้จะถูกปฏิเสธอยู่เสมอ ความรักที่ “มีความหวังอยู่เสมอ และอดทนต่อทุกอย่าง” (1 โครินธ์ 13:7,8)

พระเยซูคริสต์ทรงยื่นพระหัตถ์ และวิงวอนกับทุกคน “ให้เขากลับไปหาพระเยโฮวาห์... เพราะพระองค์จะทรงอภัยอย่างสิ้นเหลือ”⁴¹ “มือของเราสั้น ไถไม่ได้หรือ”⁴² “พระองค์จึงทรงสามารถเป็นนิจที่จะช่วยคนทั้งปวงที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นให้ได้รับความรอดเพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิจเพื่อเสนอความให้แก่คนเหล่านั้น”⁴³ “พระเยโฮวาห์พระเจ้า ผู้ทรงพระกรุณา ทรงกอปรด้วย

---

⁴⁰ GC 666

⁴¹ อิสยาห์ 55:7

⁴² อิสยาห์ 55:7

⁴³ ฮีบรู 7:25

พระองค์ ทรงกริ้วข้า และบริบูรณ์ด้วยความเมตตาและความจริง”⁴⁴ “องค์พระผู้เป็นเจ้า...ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่”⁴⁵ “เรามีชีวิตอยู่แน่วฉันใด เราไม่พอใจในความตายของคนชั่ว แต่พอใจในการที่คนชั่วหันจากทางของเขาและมีชีวิตอยู่”⁴⁶ จงหันกลับ จงหันกลับจากทางชั่วของเจ้า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย ยอมตายทำไม”⁴⁷

แต่พวกเขากลับเพิกเฉยต่อความรักที่พระเจ้าประทานให้ เขาเหล่านั้นไม่ยอมเข้ามาหาพระองค์ เหมือนกับพวกประชาชนที่อยู่ด้านนอกเรือโนอาห์ซึ่งปฏิเสธที่จะเข้าไปในเรือ หรือพวกพี่ชายที่ปฏิเสธจะเข้าไปในบ้าน ถึงแม้ว่าพ่อจะออกมาอ้อนวอนเขาทั้งหลาย “พระหัตถ์ของพระองค์จะค้นพบเหล่าศัตรูทั้งหลาย พระหัตถ์ขวาจะพบบรรดาผู้ที่เกลียดชังพระองค์พระองค์จะทรงกระทำให้เขาร้อนจัดดังเตาไฟ พระเยโฮวาห์จะทรงกลืนเขาด้วยพระพิโรธของพระองค์ และไฟจะเผาผลาญเขาเสีย แม้เขาทั้งหลายได้ปองร้ายต่อพระองค์ แม้เขาประดิษฐ์เรื่องชั่วร้าย เขาก็จะกระทำไม่สำเร็จ”⁴⁸

ไฟที่เผาสุ่มยูดาสา

พระเยซูคริสต์ทรงยื่นพระหัตถ์อันเปี่ยมไปด้วยความรักเพื่อพยายามที่จะดึงยูดาสาให้กลับมาจากขอบเหวแห่งความบาปชั่ววินันตร์ โดยในระหว่างที่ทรงรับประทานอาหารมื้อสุดท้ายกับเหล่าอัครสาวก ในขณะที่พระองค์ยื่นขนมปังให้กับเขา พระองค์ทรง

---

⁴⁴ อพยพ 34:6

⁴⁵ 2 เปโตร 3:9

⁴⁶ เอเสเคียส 33:11

⁴⁷ โฮเซยา 11:3

⁴⁸ สดุดี 21:8-11

โน้มน้าวพระวรกายเข้าหายูดาส และทรงกระชิบที่ข้างหูของเขา และตรัสด้วยเสียงอันแผ่วเบาเพื่อไม่ให้ใครได้ยินว่า “เจ้า คือผู้นั้นแต่เราก็จะให้ก่อนขนมปังแก่เจ้า” ช่วงเป็นการปฏิบัติอันแสนสุภาพนิมนวลและปกป้องยูดาสผู้ทรยศ

แต่คำตอบจากยูดาสในตอนนั้นคือการปฏิเสธพระเจ้า ยูดาสได้ตัดสินใจแล้วแต่บัดนี้ภายในใจของเขากลับเต็มไปด้วยความรู้สึกสำนึกผิด ความเศร้าโศกและรู้สึกโกรธเกลียดตัวเองจนในที่สุดเขาตัดสินใจแขวนคอตาย ยูดาสได้เลือกที่จะรับเอาไฟแห่งความผิดบาปและการไม่สำนึกผิดอย่างชั่วนิรันดร์ แทนที่จะรับเอาไฟแห่งการชำระบาปจากพระเยซูคริสต์

“ถ้าศัตรูของเจ้าหิว จงให้อาหารเขารับประทาน และถ้าเขากระหาย จงให้น้ำเขาดื่ม เพราะเจ้าจะกองถ่านที่ลูกไฟลงไว้บนศีรษะของเขา” (สุภาพิต 25:21,22)

ไฟของพระเจ้า

กษัตริย์โซโลมอนบอกให้มนุษย์รู้ว่าความรัก และพระพิโรธของพระเจ้านั้น

“เพราะความรักนั้นเข้มแข็งอย่างความตาย ความริษยาที่ดุเดือดเหมือนแดนคนตาย และประกายแห่งความริษยานั้นดุจตั้งประกายเพลิง เป็นประกายเพลิงอันแสนรุนแรง... น้ำมากหลายไม่อาจดับความรักให้หมดเสียได้ หรืออุทกธารทั้งหลายไม่อาจท่วมความรักให้สลักตายเสียได้” (บทเพลงโซโลมอน 8:6-7)

นี่คือพระพิโรธของพระเจ้าไฟแห่งความรักของพระองค์ไม่รู้จักจบสิ้น พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “เรามาเพื่อจะทิ้งไฟลงบนแผ่นดินโลก และเราจะปรารถนาอะไรเล่า ถ้าหากไฟนั้นได้ติดขึ้นแล้ว” (ลูกา 12:49) ไม่ใช่สาวกเคลโอปัสหรือที่พูดดังนี้ “ใจเราเราร้อนภายใน เมื่อพระองค์ตรัสกับเราตามทาง เมื่อพระองค์ทรงอธิบายพระคัมภีร์ให้เราฟังมิใช่หรือ” (ลูกา 24:31,32) ความรักของพระเจ้าเปรียบได้ดังเปลวไฟอันแรงกล้า

พระเจ้ามีพระประสงค์ที่จะให้มนุษย์ชาติ
ได้รับความรักจากพระองค์และมันไม่ใช่
พระประสงค์ของพระองค์เลยที่จะให้มนุษย์
ทำลายตัวเอง เพราะเราวิ่งหนีจากรัก
ของพระเจ้า

ท่านเยเรมีย์กล่าวว่า “แต่พระวจนะของ
พระองค์อยู่ในใจของข้าพระองค์เหมือนไฟไหม้ อดอยู่ในกระดุกของข้าพระองค์”⁴⁹
แต่ไฟแห่งความรักขององค์พระเยซูคริสต์ทำหน้าที่แตกต่างกัน 2 ประการ

1. หลอมละลายจิตใจ หรือ 2. กระทำให้จิตใจแข็งกระด้าง

กล่าวคือ มันจะเป็นเหมือนไฟ เผาหลอมละลายจิตใจและให้ชีวิตนิรันดร์ หรือมันจะ
เป็นดั่งไฟเผาไหม้ชีวิตของคนบาปให้เป็นผุยผง พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “ผู้ใดล้มทับศิลา
นั้น ผู้นั้นจะต้องแตกหักไป แต่ศิลานั้นจะตกทับผู้ใด ก็จะไม่บดขยี้ผู้นั้นจนแหลกเป็น
ผุยผง” (ลูกา 20:19)

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะให้มนุษย์ถูกหล่อหลอมในความรักของพระองค์ ๆ ไม่
ประสงค์ที่จะให้คนหนึ่งคนใดพินาศ เพราะการหันเหไปจากพระองค์ แต่เมื่อมีคนที่ยัง
ปฏิเสธพระองค์เขาเหล่านั้นก็จะได้รับผลแห่งการปฏิเสธ “กลิ่นอันหอมหวานของพระ
คริสต์จำเพาะพระเจ้าในหมู่คนที่รอดเป็นกลิ่นหอมแห่งชีวิตซึ่งนำไปสู่ชีวิต”...ความรัก
ในแบบฉบับเดียวกันขององค์พระเยซูคริสต์ “ในหมู่คนที่พินาศ เป็นกลิ่นแห่งความ
ตายซึ่งนำไปสู่ความตาย” (2 โครินธ์ 2:15,16)

---

⁴⁹ เยเรมีย์ 20:9

อาการโกรธเกรี้ยวขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน

ในขณะที่ซาตานมองดูอาณาจักรของมันเอง ผลงานมันทำให้ มันมองดูแต่ความล้มเหลวและความหายนะ มันนำฝูงชนให้เชื่อว่านครของพระเจ้าเป็นเป้าหมายที่เอาชนะได้อย่างง่าย แต่มันรู้ดีแก่ใจว่านั่นเป็นเรื่องเท็จ... วิญญาณของการกบฏที่เหมือนกับคลื่นเขียวกราดระเบิดขึ้นมาอีก ซาตานวิ่งกรูเข้าไปในท่ามกลางสมุนของมันและพยายามตลใจพวกเขาด้วยความเกรี้ยวกราดของมันเองและมันปลุกระดมพวกเขาให้ทำสงครามต่อต้านกษัตริย์แห่งสวรรค์ แต่บัดนี้ไม่มีผู้โดยยอมรับความยิ่งใหญ่ของมันแล้ว อำนาจของมันมาถึงจุดสิ้นสุด จิตใจของคนชั่วนั้นเต็มไปด้วยความเกลียดชังพระเจ้าเช่นเดียวกับที่ซาตานเกลียดชัง แต่พวกเขามองเห็นแล้วว่ากรณีของตนเองนั้นตกอยู่ในสภาพสิ้นหวัง ความโกรธของพวกเขาจึงพุ่งเข้าใส่ซาตานรวมถึงคนเหล่านั้นที่เคยเป็นตัวแทนของมันในการหลอกลวง และด้วยความโกรธเยี่ยงผีร้าย พวกเขาหันไปต่อสู้กับตัวแทนเหล่านั้น (GC 671)

เหมือนเมื่อครั้งที่เหล่าประชาชนต่างโกรธแค้นกรูเข้าหาสเตฟาโนและ ต่างหยิบเอาก้อนหินขว้างใส่เขา พวกเขาต่าง “ขบเขี้ยวเคี้ยวฟันด้วยความโกรธ”⁵⁰ อารมณ์แห่งความโกรธเดียวกันนี้จะเกิดขึ้นในวาระที่สูญตายของโลก เหล่าคนชั่วจะต่างขบเขี้ยวเคี้ยวฟันด้วยความโกรธต่อผู้ล่อลวงเขา และเข้าทำหั่นกัน “ความชอบธรรมของเขาดำรงเป็นนิรันดร์ เขาของเขาจะถูกเชิดชูขึ้นด้วยเกียรติด้วยรางวัลของผู้ชอบธรรม คนชั่วจะเห็นแล้วเป็นทุกขใจ เขาขบเขี้ยวเคี้ยวฟันแล้วละลายไป” (สดุดี 112:9,10)

“ใจของเขาก็ร้อนด้วยการชும்ดักทำร้ายเหมือนเตาอบ”⁵¹ “เพราะความชั่วก็ไหม้เหมือนไฟไหม้... ไม่มีคนใดจะไว้ชีวิตพี่น้องของตน”⁵² “และดาบของทุกคนจะต่อสู้กับ

---

⁵⁰ กิจการ 7:54

⁵¹ ไฮเซยา 7:6

⁵² อิสยาห์ 9:18, 19

พี่น้องของเขา”⁵³ “ต่อมาในวันนั้นการสับสนอลหม่านอย่างใหญ่โตจากพระเยโฮวาห์ จะอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย เพราะฉะนั้นคนหนึ่งจะจับกุมเพื่อนบ้านของตน และเขา จะยกมือขึ้นต่อสู้กันและกัน” (เศคาริยาห์ 14:13)

ใครอาศัยอยู่ในไฟที่ไหม้อยู่ชั่วกาลป

ในหนังสือวิวรณ์กล่าวถึง ไฟที่ตกลงมาจากพระเจ้า เป็องบนเผาผลาญคนชั่ว เราได้เรียนรู้ถึงไฟที่จะ ไหม้อยู่เป็นนิตย์ที่จะเผา ผลาญคนชั่ว⁵⁴ แต่ในอิส ยาห์ 33:14 มี คำถาม

เกิดขึ้นว่า “ใครในพวกเราจะอยู่กับไฟที่เผาผลาญได้...ใครในพวกเราจะอาศัยอยู่กับการไหม้เป็นนิจได้” คำตอบคือ “ผู้ที่เดินอยู่ในทางแห่งชอบธรรมอย่างซื่อสัตย์” ... “นั่นก็คือเหล่าผู้ชอบธรรมนั่นเองที่จะเป็นผู้อยู่อาศัยกับไฟที่เผาอยู่เป็นนิจ” ซึ่งก็คือ เปลวเพลิงแห่งความรักของพระเจ้านั่นเองและสถานที่นั้นตั้งอยู่ ณ แห่ง หนตำบลใด คำตอบก็คือ ต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งเปลวเพลิงที่เผาผลาญ เผาผลาญทำลายความบาป⁵⁵ แต่ สำหรับผู้ที่รับเอาองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์เข้ามาในชีวิตของเขา เปลี่ยนแปลงชีวิตเป็น เหมือนพระองค์ เปลวเพลิงแห่งความรักนี้จะเป็องไฟแห่งชีวิต เพราะอะไร ดานิเอล

---

⁵³ เอเสเคียส 38:21

⁵⁴ วิวรณ์ 20

⁵⁵ ฮีบรู 12:29

และเพื่อนอีกสามคนที่ถูกจับโยนลงไปกองไฟแต่ก็ไม่ได้รับอันตรายใด ๆ องค์พระเยซูคริสต์ ผู้ที่เป็นเปลวเพลิงแห่งความเที่ยงแท้ทรงเสด็จไปอยู่ท่ามกลางพวกเขา ๆ จึงไม่ได้รับอันตรายใด ๆ ดานีเอลและเพื่อนอีกสามคนได้กลายเป็นดั่งเปลวเพลิงเหมือนกันกับทูตสวรรค์ “เพราะพระองค์ทรงเรียกผู้รับใช้ของพระองค์ให้เป็นดั่งเปลวเพลิง” และ” (ฮีบรู 1:7) เราทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระองค์เพราะว่าเราจะเห็นพระองค์อย่างที่พระองค์ทรงเป็นอยู่นั้น“ (1 ยอห์น 3:2)

ในขณะที่พวกวิสุทธิชนยืนอยู่รอบทะเลแก้ว “ปนไฟ”⁵⁶ เหล่าคนบาปในทุกยุคสมัยจะจมลงในทะเลแก้วและถูกเผาด้วยไฟนั้น

ความบาปคือยาพิษร้าย มันฆ่าโดยไม่มีอาการ

ชุดหลุมฝังศพตนเอง

มารซาตานได้สอนเหล่าสมุนและพรรคพวกของมันในเรื่องการโกธเกรี้ยว ฆ่าฟันและทำลาย แต่ตอนนี้ดูเหมือนว่ามารได้ชุดหลุมฝังศพของตัวเอง “เพราะเจ้าถือว่าความคิดเจ้าเป็นเหมือนความคิดพระเจ้า ดังนั้น ดูลิ เราจะนำคนต่างด้าวมาต่อสู้อเจ้าเป็นพวกทหารณที่สุดไบบรรดาประชาชาติ เขาจะซัดดาบออกสู้กับความงามแห่งปัญญาของเจ้า และลบหลู่สง่าราศีของเจ้า พวกเขาจะผลักเจ้าลงไปนในหลุมมรณะ” (เอเสเคียล 28:6-

⁵⁶ วารณ 15:2

8) ใครคือคนชู้หลุมฝังศพนั้น ตัวของซาตานนั่นเองและตัวมันเองจะตกลงไปในหลุมนั้นในที่สุด

ทั้งโลกและจักรวาลจะรู้และเข้าใจ ว่าความบาป คือยาพิษร้าย มันคือฆาตกรที่ฆ่าทุกคนแม้แต่ซาตาน โดยที่องค์พระเยซูคริสต์ หรือแม้แต่พระเจ้าก็ไม่สามารถทำอะไรได้ หากมนุษย์ผู้นั้นตัดสินใจเลือกเส้นทางแห่งความตายนั้นด้วยตนเอง

ค่าจ้างของความบาป

คนงานทุกคนต่างรู้ว่าใครคือนายจ้าง ที่จะเป็นผู้จ่ายค่าแรงให้แก่เขาเมื่องานเสร็จลง คงไม่มีนายจ้างแห่งความบาป หรือความชอบธรรมที่จะจ่ายค่าแรงผิด ยกตัวอย่างเช่น ซาตานจะไม่ใช่ผู้มอบชีวิตนิรันดร์แทนที่จะเป็นความตาย เพราะชีวิตนิรันดร์เป็นของประทานจากพระเจ้าไม่ใช่มาจากมารซาตานอย่างแน่นอน และเช่นเดียวกันพระเจ้าจะไม่ทรงเป็นผู้ประทานความตาย เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้จัดเตรียมชีวิตนิรันดร์ แต่เพียงผู้เดียว

ข่าวสารสุดท้ายที่มีความสำคัญต่อความเป็นความตาย

ในปัจจุบันมนุษย์กำลังอาศัยอยู่ในยุคของข่าวสารจากทูตสวรรค์องค์ที่สามตาม ที่เขียนไว้ในหนังสือวิวรณ์บทที่ 14 มันอาจจะฟังดูน่าสะพรึงกลัว และโหดร้าย แต่ให้เราจำไว้เสมอว่า “พระบิดาเจ้ากำลังจะสูญเสียประชากรจำนวนมากของพระองค์ไป และพระองค์กำลังตรัสเรียกครั้งสุดท้าย พระเจ้า ผู้กอบปรีย์ด้วยพระเมตตาอันล้นพ้น พระองค์ผู้ที่ตรัสแต่ความจริงอยู่เสมอ กำลังตรัสด้วยพระสุรเสียงอันดังอย่างหนักแน่น ทั้งเตือน และอ้อนวอนว่า ‘ถ้าเจ้ายังคงยืนยันที่จะออกไปจากทางของเรา เราก็จะรังเจ้าไว้ไม่อยู่ แต่จงรู้ไว้ด้วยเถิดว่าเจ้าจะถูกฆ่า’ “และมารซาตานคงจะประกาศไป

ท้าวานี้เป็นคำประกาศิตจากพระเจ้าที่เต็มไปด้วยพระพิโรธ แต่ความจริงก็คือ นี่คือ คำพูดที่เต็มไปด้วยความผิดหวัง ท้อแท้ใจจากพระเจ้าผู้สร้างผู้เปี่ยมไปด้วยพระเมตตา”⁵⁷

โอ้ เราจะทิ้งเจ้าได้อย่างไร
ให้เดินโดดเดี่ยวตามลำพัง
หรือ ปล่อยปละละเลยเจ้า
เพราะ หัวใจข้าฯเรียกร้องอยู่ร่ำไป
อยากจะอยู่คู่เคียงช่วยเจ้าตลอดกาล”
(โฮเซยา 11:8)

พระเจ้าทรงกรรแสง

กษัตริย์ดาวิดทรงเข้าใจถึงความรู้สึกในใจของพระเจ้าเป็นอย่างดีเมื่อลูกชายของพระองค์ทรงก่อการกบฏต้องการล้มล้างบัลลังก์ของพระองค์ และต่อมาถูกฆ่าตายในสมรภูมิ กษัตริย์ดาวิดทรงโศกสะอื้นร้องคร่ำครวญ “โอ อับซาโลม อับซาโลม โอ เจ้าลูกชายของฉัน อับซาโลม ถ้าเป็นไปได้ฉันอยากจะตายแทนลูกของฉัน” (2 ซามูเอล 18:33) พระเจ้าก็ทรงมีความรู้สึกอย่างเดียวกัน

“มีคำอธิบายถึงการสิ้นพระชนม์ขององค์พระเยซูคริสต์และบทบาทของพระองค์ ในการทำหน้าที่เรียกร้อง แก่ต่างให้กับคนบาปซึ่งทำให้มนุษย์หลายคนมองพระเจ้า (พระบิดา) ด้วยความเข้าใจผิดไปว่า เป็นผู้ที่ใจเมตตา และมีความเห็นอกเห็นใจ น้อยกว่าพระบุตร” โดยเฉพาะในเรื่องความบาปข้อบัญญัติ และการลงโทษคนบาปมีการนำเสนอหลายครั้งตามแบบฉบับของชาดานทำให้คนเข้าใจพระเจ้าผิดไป”⁵⁸

---

⁵⁷ Graham Maxell – *Can God be Trusted?*

⁵⁸ Graham Maxell – *Can God be Trusted?*

เราในฐานะบุตรของพระองค์ ควรจะเข้าใจมากกว่าใครในการเป็นพยานที่ดีถึงข่าวประเสริฐ ในเมื่อเราปราถนาที่จะเป็นประชากรผู้เชื่อสัตย์ของพระเจ้า แต่บางครั้งความกระตือรือร้นของเราได้สร้างภาพของพระเจ้าผู้ที่เรานับถือ ว่าเป็นผู้ที่ถือกฎเกณฑ์อย่างเคร่งครัดซึ่งสิ่งนี้อาจทำให้เราพลาดโอกาสในการเป็นพยานที่ดีถึงพระองค์เป็นเกียรติ และสิทธิ์ที่พิเศษเพียงไรที่เราได้รับความไว้วางใจในการประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าโดยเฉพะความจริงที่ว่าพระองค์ไม่ได้อภัยคนบาปน้อยไปกว่าใครและ บัดนี้มีตรัสหายของพระองค์ในทุก ๆ แห่ง ควรจะปกป้องชื่อเสียงของพระองค์ บอกเล่าด้วยความภาคภูมิใจและมั่นใจถึงสิ่งที่เราเชื่อว่า “พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรัก” (1 ยอห์น 4:8)

**“บัดนี้ถึงเวลาที่ข่าวประเสริฐของพระเจ้าควรจะได้ประกาศออกไป
ข่าวอันทรงพลังเพื่อปวงประชาจะเข้าใจอย่างง่าย ๆ และก่อให้เกิด
ชีวิตนิรันดร์ เป็นแสงสว่างนำทาง เป็นปัจจัยมบพแห่งความเมตตา
ปราณี กล่าวแก่คนทั้งโลกว่า พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรัก”**

(อุทาหรณ์จากคำสอนของพระคริสต์ หน้า 415)

ดาวน์โหลดหนังสือเสียงฟรีเล่มอื่น ๆ ได้ที่เว็บไซต์

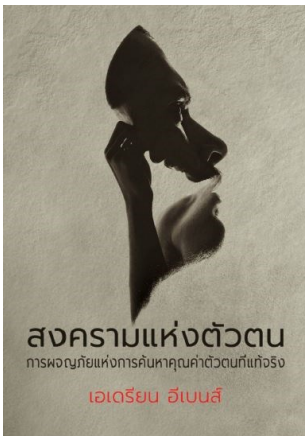
fatheroflove-thailand.com

ความรักดั้งเดิม

ทำไมคนจำนวนมากจึงมีประสบการณ์ที่ไม่ดีกับชีวิตแต่งงานและความสัมพันธ์โดยทั่วไป ความรักดั้งเดิมมองไปที่ความสัมพันธ์ดั้งเดิมที่อธิบายไว้ในพระคัมภีร์เพื่อดูว่ามีอะไรบ้างที่เราอาจเรียนรู้ได้ว่าความสัมพันธ์ของเราเองจะได้รับพรและดีขึ้น 44 หน้า

สงครามแห่งตัวตน

สงครามแห่งตัวตนเป็นการเดินทางที่ค้นพบตัวเอง เป็นหนังสือที่ชักชวนให้ท่านเรียนรู้เกี่ยวกับคุณค่าของสิ่งที่ท่านยึดถืออยู่โดยการศึกษาถึงความสัมพันธ์อันบริสุทธิ์ หนังสือเล่มนี้จะเปิดเผยหลักการที่จะช่วยท่านให้หลีกเลี่ยงพฤติกรรมทางความคิดของโลกและค้นพบอิสรภาพของความสัมพันธ์อันสำคัญที่สุด

พระคัมภีร์ได้พูดว่าอย่างไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องพระพิโรธของพระเจ้า

เมื่อมนุษย์โกรธเป็นอย่างไร แล้วพระเจ้าโกรธหรือเปล่า ความโกรธของพระเจ้าเป็นเหมือนความโกรธของเราไหม พระเจ้าจะเป็นพระเจ้าที่รักได้อย่างไรในเมื่อยังทำลายคนชั่วด้วยไฟได้

คำถามเหล่านี้ และอีกมากมายหลายคำถามจะได้รับการตอบอย่างรอบคอบชัดเจนในหนังสือเล่มเล็ก ๆ เล่มนี้ ซึ่งนำเสนอภาพมุมมองที่น่าสนใจของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา

พระเยซูทรงเสด็จมาเพื่อสำแดงให้เราเห็นพระบิดา ทรงเป็นภาพที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า โดยพระบุตรขอให้เราแสวงหาพระบิดาพระเจ้าผู้สร้าง ทรงมีความรักต่อคนบาปอย่างไม่สิ้นสุด เป็นรักนิรันดร์

